

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟ-ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΕΝ ΑΚΚΡΗι

«Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν, μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν (Χριστῷ)· ὅτι ἐν Ξύλῳ ὑψωθείς καὶ ἐν Τάφῳ κατελθών, τόν Ἀδην ἐσκύλευσε καί νεκρούς συνήγειρε, βοῶντας Αὔτῷ, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια Χριστῷ τῷ ἀναστάντι». (δοξαστικόν τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐύλαβεῖς Χριστιανοί,

Ο ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας μας, μᾶς προσκαλεῖ νά εὐχαρι-στήσωμεν τόν Σωτῆρα καί θεόν ἡμῶν Χριστόν, διότι ἐσταυρώθη καί κατῆλθεν εἰς τόν Ἀδην καί συνανέστησε τούς νεκρούς, ἀφοῦ κατήργησε τήν δύναμιν τοῦ Ἀδου, μέ τό ἐπί τοῦ Σταυροῦ χυθέν Αὔτοῦ Αἷμα. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ κατήργησε τόν θάνατον τόν ὅποιον προκαλεῖ ἡ φθορά καί ἡ ἀμαρτία, χαρισάμενος εἰς ἡμᾶς τήν δύναμιν τῆς ἀθανασίας, τήν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως Αὔτοῦ, δηλαδή τήν αἰώνιον ζωήν.

Αὔτην ἀκριβῶς τήν αἰώνιον ζωήν τοῦ ἀναστάτος Χριστοῦ ἦ, καλλίτερον εἰπεῖν, τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἐπόθησε καί ἀνεζήτησεν ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Γεώργιος, ὁ ὅποιος μιμησάμενος τόν Σωτῆρα Χριστόν, συνέπαθε διά τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, συναπέθανε Αὔτῷ, ἀλλά καί συνανέστη, ἀναδειχθείς οὕτως συμβασιλεύς τοῦ Χριστοῦ καί κληρονόμος τῆς αἰώνιου ζωῆς, τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Ίδιού, διατί πάντα τά ἔθνη καλοῦνται νά δοξάσουν τόν θεόν, καί ίδιού διατί οἱ πάντες ἐκλήθημεν εἰς τήν ιεράν αὐτήν εὐχαριστιακήν σύναξιν, διά νά πανηγυρίσωμεν ἀφ' ἐνός μέν τήν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τούτεστι τήν ἀνάστασιν τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀφ' ἐτέρου δέ τήν μνήμην τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὁ ὅποιος μετά πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος ἀναδειχθέντων Ἅγιων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποτελεῖ ἀψευδῆ καί ἀναμφισβήτητον μάρτυρα τῆς πραγματικότητος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ: διότι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ίδιαιτέρως δέ οἱ μιμησάμενοι τόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελοῦν τήν ἐγγύησιν διά τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τήν ἐγγύησιν τῆς αἰώνιου ζωῆς.

Ἡ εἰς Χριστόν πίστις, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἡ πίστις εἰς τήν ἀπ' αἰώνος ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐπί τοῦ ὄρους Σινᾶ εἰς τόν προφήτην Μωϋσῆν. Αὔτη ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἀληθινή πίστις, ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ληφθείσῃ ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, τῆς ἐκ Ναζαρέτ, διά τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ λόγου, ἀλλά καί διά τοῦ μυστηρίου τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ ἔλαμψε τό φῶς τῆς ἀναστάσεως, τό ὅποιον εἶναι τό φῶς τῆς ἐνσάρκου ἀλήθειας καί τῆς ἐνσάρκου ἀναστάσεως. Αὔτοῦ τοῦ φωτός ἐγένετο κοινωνός καί ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ὁ ὅποιος τόσον μέ τήν ἐν Χριστῷ πολιτείαν του, ἀλλά καί μέ τήν ἐν Χριστῷ καί διά Χριστόν παρρησίαν του, ἀνεδείχθη, ὡς λέγει ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ, «εἰς ἀστέρα πολύφωτον, εἰς ἥλιον

λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι» τῆς Ἐκκλησίας (**Κεκραγάρια Μεγάλου Ἐσπερινοῦ**). Πράγματι, ἀγαπητοί μου, εἰς τό πρόσωπον τοῦ Ἅγιου Γεωργίου, βλέπομεν τόν μιμητήν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦτο, διότι ὁ Ἅγιος Γεώργιος δέν ἀνεδείχθη μόνον ὁ πιστός Μάρτυς τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, ἀλλά καὶ ὁ ἐλευθερωτής τῶν αἰχμαλώτων, ὁ ὑπερασπιστής τῶν πτωχῶν, ὁ ἰατρός τῶν ἀσθενούντων, ἀλλά καὶ ὁ ὑπέρμαχος τῶν πιστῶν Βασιλέων.

Τοῦ Φωτός τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τούτεστι τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ φωτίσαντος τήν διάνοιαν καὶ τήν καρδίαν τοῦ Ἅγιου ἡμῶν Γεωργίου, καλούμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, νά γίνωμεν κοινωνοί, διά τῆς ἐνεργοῦ καὶ ἐμπράκτου συμμετοχῆς μας εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας μας, γινόμενοι καὶ ἡμεῖς μιμηταί τῶν ἔργων τῆς Πίστεως τοῦ σήμερον τιμαμένου Ἅγιου Γεωργίου, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, φιλανθρωπίας, δικαιοσύνης, ἀλλά καὶ εἰρήνης αὐτοῦ, οὗ ταῖς πρεσβείαις ὁ Ἀναστάς Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, δωρήσοι εἰς ἡμᾶς καὶ τόν κόσμον τήν εἰρήνην Αὐτοῦ καὶ τήν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἄμήν.